

ຜົນຂອງການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລຕໍ່ປະສິດຕິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ¹ ຄຳແກ້ວ ໜາວເຢັ່ງ² ແລະ ກຸ ຫວາ

ພາກວິຊາ ວິທະຍາສາດການລ້ຽງສັດ ຄະນະກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງຄື: ເພື່ອສຶກສາຜົນຂອງການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລຕໍ່ປະສິດຕິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ ແລະ ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໃນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການຈັກຕັ້ງປະຕິບັດງານທັງໝົດ 3 ເດືອນ ແລະ ການເກັບຂໍ້ມູນຕົວແມ່ນ 49 ວັນເລີ່ມແຕ່ 15/8/2017 - 4/11/2017 ຈຶ່ງປະສົບຜົນສຳເລັດ.

ຄອກສັດທີ່ໃຊ້ໃນການທົດລອງໃນຄັ້ງນີ້ເຊິ່ງລວມມີ 9 ຄອກ ເຮັດດ້ວຍຕາໜ່າງຢາງດຳ, ຫຼັງຄາມຸງດ້ວຍສັງກະສີ, ແອ້ມດ້ວຍຜ້າບັດຂຽວ ໃນແຕ່ລະຄອກມີຮາງນ້ຳ ແລະ ຮາງອາຫານ ໃນແຕ່ລະຄອກບັນຈຸເປັດເທດ 3 ໂຕ. ວິທີການລ້ຽງແບບຄັງແຕ່ລະຄອກມີຂະໜາດ ກວ້າງ 90cm, ຍາວ 90cm, ສູງ 90cm. ການໃຫ້ອາຫານແມ່ນໃຫ້ 2 ຄັ້ງ/ວັນຄື: ຕອນເຊົ້າ 7:00 ໂມງ ແລະ ຕອນແລງ 16:00 ໂມງ ແລະ ເກັບຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ບັນທຶກນ້ຳໜັກອາຫານທີ່ໃຫ້ ແລະ ອາຫານທີ່ເຫຼືອທຸກໆວັນ ສ່ວນນ້ຳໜັກສັດແມ່ນຊັງທຸກໆ 7 ວັນ/ຄັ້ງ ຜົນໄດ້ຮັບມີດັ່ງນີ້:

ອັດຕາການກິນໄດ້ສະເລ່ຍ(ກຼາມ/ໂຕ/ວັນ)ຄື: ກິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ T2=560.05g ຮອງລົງມາແມ່ນ T1=537.77g ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ T3=494.68g ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ (P<0.05)

ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ ADG (ກຼາມ/ໂຕ/ວັນ) ຄື: ສູງກວ່າໝູ່ T1= 37.6g ,ຮອງລົງມາແມ່ນ T2 = 35.87 g ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ T3 = 35.6g ການຈະເລີນເຕີບໂຕແມ່ນ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ (P>0.05).

ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນຊີ້ນ (FCR) ເຊັ່ນ: T1 = 4.45 ,T3 = 4.91 ແລະ T2=5.25 ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນຊີ້ນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ (P<0.05) .

ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດເຫັນວ່າແຕ່ລະສິ່ງທົດລອງມີກຳໄລສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນ: T3 = 308,375 ກີບ , ຮອງລົງມາແມ່ນ T2 = 344,375 ກີບ ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ T1 = 222,375 ກີບ.

ຄຳສຳຄັນ: ນ້ຳໜັກເຜີ້ມ, ການກິນໄດ້, ການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ທາດຊີ້ນ

¹ ການອ້າງອີງພາສາລາວ:

ຄຳແກ້ວ ໜາວເຢັ່ງ ແລະ ກຸ ຫວາ. (2020). ຜົນຂອງການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລຕໍ່ປະສິດຕິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ, ວາລະສານວິທະຍາສາດມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ສະບັບທີ: 6, ເຫຼັ້ມ 2, ໜ້າທີ: 64-70.

² ຕິດຕໍ່ຜົວຜົນ:

ຄຳແກ້ວ ໜາວເຢັ່ງ, ພາກວິຊາ ວິທະຍາສາດການລ້ຽງສັດ, ຄະນະກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ, ຫຼວງພະບາງ, ສປປ ລາວ.E-mail: khamkeosu@gmail.com. Tel: +856 020 2817 6799

Effect of Rice Distiller and Stylo on Growth Of Muscovy duck

Khamkeo NAOYENG³ and Ku Vhar

Department of Animal Science, souphanovong University, LAO PDR

Abstract

This study aimed to investigate the effectiveness of using distiller and Stylo on growth of native duck and economic returns of raising native duck. The experiment took three months and data collection was taken for 49 days.

There were 9 pens, each pen covered by Black net, zinc roof, and round cover by plastic. Each pen contained three native ducks with water and food trays. Muscovy ducks were raised inside the pen with 90cm width, 90cm length, and 90cm high. Muscovy ducks were fed 2 times a day (7:00 Am and 16:00 Pm). Weight of feed, remained feed after feeding was recorded everyday. Animal weight was recorded every 7 days.

The result revealed that T2 obtained highest mean feed intake (g/duck/day) by 560.05g, followed by T1 (537.77g). Whereas, the lowest feed intake was significantly found in T3= 494.68g (P<0.05). ADG (g/duck/day) was found to be highest in T1= 37.6g, followed by T2 = 35.87g. However, T3 obtained lowest ADG (35.6g).

In addition, FCR of native ducks was significantly different (P<0.05). T1 showed the highest value (4.45), followed by T3 (4.91). Whereas, the lowest FCR found in T2 (5.25).

Economic return of raising native ducks were different in each treatment. T3 obtained 380,375LAK, followed by T2 = 344,375. The lowest economic outcome was T1 = 222,375 LAK.

Keywords: Leucaena leaf, mulberry leaf, water hyacinth leaf, weight again, Lao's native chicken

---

³ **Corresponding Author:**

Khamkeo NAOYENG, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture and Forest Resource, Souphanouvong University, Lao PDR.

E-mail: khamkeosu@gmail.com. Tel: +856 020 2817 6799

1. ພາກສະເໜີ

ການຜະລິດສັດປີກເປັນກິດຈະກຳໜຶ່ງໃນເອເຊຍຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງສຳຄັນຂອງການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນ ໃນພື້ນທີ່ຊົນນະບົດ ໃນຊ່ວງສອງທົດສະຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ ການຜະລິດເປັດຂອງເອເຊຍໄດ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 87% ຂອງປະຊາກອນເປັດຂອງໂລກ ແລະ ຊື່ນເປັດ. ການຜະລິດໄຂ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນກວ່າເດີມຫຼາຍກວ່າ 4 ຄັ້ງ (ປະຊັນກອນ 2001)

ຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສະພາບການລ້ຽງເປັດສ່ວນໃຫຍ່ຍັງເປັນຮູບແບບໃນການລ້ຽງເປັນອາຊີບເສີມຖັດຈາກການປູກຝັງ ແຕ່ກ່ອນການລ້ຽງສັດກໍ່ຍັງຂາດການເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນ, ສ່ວນຫຼາຍປະຊາຊົນລາວເຮົາແມ່ນລ້ຽງເພື່ອແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ເປັນປະຈຳວັນ, ສຳລັບການລົງໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວຍັງຢູ່ໃນວົງແຄບ, ລັກສະນະການລ້ຽງເປັນແບບທຳມະຊາດ, ຍັງຂາດຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ. ເຊິ່ງມີຜົນສະທ້ອນເຖິງປະສິດທິພາບການຜະລິດບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນເທົ່າທີ່ຄວນ, ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຍິ່ງຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຈັດການຫຼາຍໆດ້ານໂດຍສະເພາະແມ່ນແຫຼ່ງວັດຖຸດິບອາຫານສັດໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງດ້ານອາຫານ ພຽງພໍຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເປັດ (ໂຊດ 2008).

ປະຈຸບັນນີ້ການລ້ຽງເປັດໄດ້ເລີ່ມມີບົດບາດໃນເສດຖະກິດປະເທດເຮົາ ເນື່ອງຈາກມີຄົນລ້ຽງຫຼາຍຂຶ້ນ ມີການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ຈົນສາມາດຈຳໜ່າຍເປັນສິນຄ້າໃນທ້ອງຕະຫຼາດໄດ້ ແລະ ນອກນີ້ຍັງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຝັກ ແລະ ລັດ, ລັດຖະບານໄດ້ເອົາແນວພັນມາຈາກຕ່າງປະເທດເພື່ອນຳມາຂະຫຍາຍພັນຈຳນວນຫລວງຫຼາຍ ແລະ ບັບປຸງພັນເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບທາງການຜະລິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ (ສຸທິພິງ, 2000), ສາມາດລ້ຽງຈຳໜ່າຍເປັນເປັດຊື່ນ ແລະ ເປັດໄຂ່ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນເປັດມີຂໍ້ດີຫຼາຍປະການເຊັ່ນ:

ການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ, ໃຫ້ໄຂ່ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ໃຊ້ທຶນໃນການລ້ຽງຕ່ຳ, ອັດຕາການຕາຍຕ່ຳ. ສະນັ້ນ, ນ້ອງເອງຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈຢາກສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທົດລອງໂດຍຜົນຂອງການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລຕໍ່ປະສິດທິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ ເພື່ອສຶກສາອັດຕາການກິນໄດ້, ການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນ້ຳໜັກ.(ອໍລະວັນ 2005)

ຈຸດປະສົງ

- ສຶກສາອັດຕາການກິນໄດ້, ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນ້ຳໜັກໂຕ.
- ເພື່ອປະເມີນຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາ ແມ່ນກ່ຽວກັບວັດຖຸປັດໃຈຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ບົດນິໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຕົ້ນແມ່ນ 1) ວັດຖຸອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແນວພັນເປັດຈຳນວນເປັດ 27 ໂຕ, ຫົວອາຫານ 2) ວິທີການວິໄຈອາຫານປະກອບມີ ຊິງຊັ່ງ, ຕູ້ອົບຄວາມຮ້ອນ, ອາຫານ, ຈອກ, ແລະ ອື່ນໆ.3)ການໃຫ້ອາຫານ ແລະ ການໃຫ້ນ້ຳ ສັດທົດລອງແມ່ນໄດ້ມີການໃຫ້ອາຫານໃນທຸກວັນຕອນເຊົ້າ 7:00 ໂມງ ແລະ ຕອນແລງ 16:00 ໂມງ, ເພື່ອໃຫ້ບັບຕົວກ່ອນເກັບກຳຂໍ້ມູນ 4 ອາທິດ, ການໃຫ້ອາຫານແມ່ນໃຫ້ແບບຊັ່ງນ້ຳໜັກກ່ອນກິນທຸກຄັ້ງ. ການໃຫ້ນ້ຳຈະໄດ້ໃຫ້ເຊົ້າ-ແລງ ໃນນັ້ນການໃຫ້ນ້ຳແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ລ້າງຮາງນ້ຳໃຫ້ສະອາດກ່ອນ, ບໍ່ໃຫ້ເປັດຂາດນ້ຳເພາະວ່າເປັດມັກຫຼິ້ນນ້ຳ ແລະ ກິນນ້ຳຕະຫຼອດເວລາ ສະນັ້ນ, ຕ້ອງໃຫ້ມີນ້ຳສະອາດຕະຫຼອດ. 4) ການເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດເປັນຕົ້ນແມ່ນການຊັ່ງນ້ຳໜັກເຊິ່ງຊັ່ງຄັ້ງທຳອິດແມ່ນການຊັ່ງນ້ຳໜັກເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະຊັ່ງນ້ຳໜັກທຸກໆ 7 ວັນຈົນກວ່າສຳເລັດ

ການທົດລອງ ສ່ວນອາຫານທີ່ໃຫ້ ແລະ ອາຫານທີ່ເຫຼືອໄດ້ເກັບມາຊັ່ງໃນທຸກໆວັນເພື່ອຊອກຫາການກິນໄດ້ຂອງອາຫານ (DM intake) 5) ການວິ ເຄາະຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະຖິຕິ ຂໍ້ມູນຕົວຈິງທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກການທົດລອງຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ນຳມາວິເຄາະດ້ວຍໂປຼແກມ Minitab Software (Version 16) ເພື່ອປຽບທຽບ: ການກິນໄດ້, ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ ແລະ ຄ່າຄວາມຜິດພາດຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 95%.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

ຜ່ານການສຶກສາທົດລອງກ່ຽວກັບການລ້ຽງເປັດເທດໂດຍ ຜົນການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໂຕໂລຕໍ່ປະສິດຕິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ ໃນໄລຍະເວລາຂອງການລ້ຽງ 49 ວັນສາມາດເກັບກຳ ແລະວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງ 2 : ນໍ້າໜັກຂອງເປັດແຕ່ລະກຸ່ມໃນແຕ່ລະອາທິດໂດຍສະເລ່ຍ (g/ໂຕ)

ສິ່ງທົດລອງ	ນໍ້າໜັກເລີ່ມຕົ້ນ (g/ໂຕ)	ນໍ້າໜັກສະເລ່ຍຂອງເປັດໃນແຕ່ລະອາທິດ (g/ໂຕ)							ນໍ້າໜັກເພີ່ມ
		1	2	3	4	5	6	7	
T1	1.389	1.977	2.355	2.722	2.944	3.133	3.144	3.311	1.922
T2	1.633	1.922	2.266	2.655	2,966	3.166	3.255	3.433	1.800
T3	1.444	1.955	2.200	2.355	2,577	2.844	2.944	3.288	1.844

ຕາຕະລາງ 3 : ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ ໃນແຕ່ລະວັນຂອງເປັດທີ່ລ້ຽງ ໂດຍໃຊ້ເວລາ 49 ວັນ.

ລ/ດ	ລາຍການ	ສິ່ງທົດລອງ			P-value	SEM
		T ₁	T ₂	T ₃		
1	ນໍ້າໜັກເລີ່ມຕົ້ນ (g/ໂຕ)	1,389	1,633	1,444	0.135	75.90
2	ນໍ້າໜັກສຸດທ້າຍ (g/ໂຕ)	3,311	3,433	3,289	0.523	91.40
3	ການກິນໄດ້ລວມບົນຜິ້ນຖານທາດແຫ້ງ (g/ວັນ)	537.77 ^a	560.05 ^a	494.68 ^b	<0.001	11.58
4	ການກິນໄດ້ບົນຜິ້ນຖານທາດແຫ້ງ (g/kg LW)	70.11 ^b	72.95 ^a	69.74 ^b	<0.001	0.44
5	ນໍ້າໜັກເພີ່ມ (g/ໂຕ)	1,922	1,800	1,844	0.077	30.77
6	ADG (g/ໂຕ / ວັນ)	37.6	35.87	35.6	0.362	0.99
7	FCR	4.45	5.25	4.91	0.062	0.19

3.1 ອົງປະກອບທາດແຫ້ງທາງດ້ານເຄມີຂອງອາຫານ.

ຕາຕະລາງ 1: ອົງປະກອບທາງດ້ານເຄມີຂອງອາຫານ (ບົນຜິ້ນຖານທາດແຫ້ງ)

ລາຍການ	%DM	%CP	%Ash
ຫົວອາຫານ	85.35	21	5.4
ຮຳອ່ອນ	88.30	10	7.6
ຊ່າເຫຼົ້າ	6.16	23	1.1
ຖົ່ວສະໂຕໂລ	17.79	16	1.9

3.2 ການຈະເລີນເຕີບ ແລະ ການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ ຂອງເປັດເທດ

ຜ່ານການທົດລອງ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວຈິງໃນການທົດລອງກ່ຽວກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງດ້ານນໍ້າໜັກຂອງເປັດແຕ່ລະກຸ່ມ, ໃນແຕ່ລະວັນສາມາດສະຫຼຸບນໍ້າໜັກສະເລ່ຍຕໍ່ໂຕແຕ່ລະກຸ່ມໄດ້ດັ່ງນີ້:

ຈາກການວິເຄາະທາງດ້ານສະຖິຕິສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນແຕ່ລະວັນ (ADG) ແມ່ນ T1 ມີຄ່າດີກວ່າໝູ່ = 37.6 g/ໂຕ / ວັນ , ຮອງລົງມາແມ່ນ T2 = 35.87 g/ໂຕ / ວັນ ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ T3 = 35.6 g/ໂຕ / ວັນ . ສະແດງວ່າຜົນຂອງການໃຫ້ອາຫານສີດ ແລະ ອາຫານປະສົມມັນອາດຈະເຫັນຜົນແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດ ແລະ ຂຶ້ນກັບຊະນິດອາຫານທີ່ເປັດມັກກິນເຊັ່ນ: ອາຫານທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງຖົ່ວສະໄຕໂລຈະເຮັດໃຫ້ເປັດກິນບໍ່ຄອ່ຍດີ.

ຈາກການວິເຄາະທາງສະຖິຕິສະແດງໃຫ້ວ່າອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ(FCR) ໃນແຕ່ລະສິ່ງທົດລອງ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ (P<0.05) ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕຂອງ T1 ແມ່ນມີຄ່າດີກວ່າໝູ່ 4.45 , ຮອງລົງມາແມ່ນ T3 = 4.91 ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ T2 = 5.25. ຈາກການວິເຄາະທາງສະຖິຕິສະແດງໃຫ້ວ່າອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ (FCR) ໃນແຕ່ລະສິ່ງທົດລອງ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ (P<0.05)

3.2 ການໄລ່ລຽງເສດຖະກິດໃນການລ້ຽງເປັດເທດ

ຕາຕະລ 3 : ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ ແລະ ກຳໄລຈາກການຂາຍເປັດ

ລາຍການ	ສິ່ງທົດລອງ		
	T1	T2	T3
ລວມລາຍຈ່າຍ (ກີບ)	671,625	582,625	507,625
ນໍ້າໜັກລວມຂອງເປັດ(Kg)	29.8	30.9	29.6
ລາຄາຂາຍເປັດ(ກີບ/Kg)	30,000	30,000	30,000
ລວມລາຍຮັບ(ກີບ)	849,000	927,000	888,000
ກຳໄລລວມ(ກີບ)	222,375	344,375	380,375

4. ວິພາກຜົນ

ຜ່ານການສຶກສາປະຕິບັດຕົວຈິງໃນການສຶກສາຜົນຂອງການໃຫ້ຊ່າເຫຼົ້າ ແລະ ຖົ່ວສະໄຕໂລຕໍ່ປະສິດທິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດເທດ ໃນຄັ້ງນີ້ເຊິ່ງໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ສະຖານທີ່ຝາມສັດລ້ຽງຂອງພາກວິຊາວິທະຍາສາດການລ້ຽງສັດ, ຄະນະກະເສດສາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ມະຫາວິທະຍາໄລ ສຸພານຸວົງ ໂດຍໃຊ້ອາຫານ 3 ສຸດອາຫານທີ່ມີລະດັບໂປຼຕິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍໃຊ້ເວລາ 49 ວັນ ເຊິ່ງສາມາດສັງເກດ ແລະ ຕີລາຄາໄດ້ດັ່ງນີ້:

ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເປັດຕັ້ງແຕ່ອາທິດທຳອິດຈົນຮອດອາທິດສຸດທ້າຍ ການຂະຫຍາຍດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ T1 = 1,922g/ໂຕ, ຮອງລົງມາແມ່ນສິ່ງທົດລອງ T3 = 1,844 g/ໂຕ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນ T2 = 1,800g/ໂຕ , ຍ້ອນວ່າສຸດອາຫານຂອງ T1

ເປັນອາຫານສີດ ແລະ ມີຄຸນຄ່າສູງກວ່າເຮັດໃຫ້ເປັດກິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າ. ສ່ວນຊ່າເຫຼົ້າມີກິ່ນ ແລະ ມີລົດສົ້ມຈຶ່ງມີຜົນຕໍ່ການກິນອາຫານໄດ້ນ້ອຍ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຊ່າກວ່າໝູ່. ສ່ວນອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນແຕ່ລະວັນ (ADG) ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ T1 = 37.6g/ໂຕ/ວັນ, ຮອງລົງມາແມ່ນ T2 = 35.87g/ໂຕ/ວັນ ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ T3 = 35.6g/ໂຕ/ວັນ. ຜ່ານການທົດລອງເຫັນວ່າການທົດລອງຂອງ T3 = (ຫົວອາຫານ 40% + ຮ່າອ່ອນ 40% + ຖົ່ວສະໄຕໂລ 20%) ຍັງບໍ່ທັນດີເທົ່າທີ່ຄວນ. ສ່ວນອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນນໍ້າໜັກໂຕ (FCR) ດີກວ່າໝູ່ແມ່ນ T1 = 4.45 , ຮອງລົງມາແມ່ນ T3 = 4.91 ແລະ T2 = 5.25 ສ່ວນການປະເມີນລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດ (AV) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ສິ່ງທົດລອງທີ່ມີຄ່າດຸ່ນດ່ຽງສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນ T3 =

380,375 ກີບ, ຮອງລົງມາແມ່ນ $T_2 = 344,375$ ກີບ ແລະ ຕໍ່າສຸດແມ່ນ $T_1 = 222,375$. ເນື່ອງຈາກສູດອາຫານຂອງ T_1 ແມ່ນມີສ່ວນປະກອບຂອງຫົວອາຫານຫຼາຍລົງທຶນໃນການຊື້ອາຫານແມ່ນລາຄາຂ້ອນຂ້າງແພງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜົນກໍາໄລຂອງສິ່ງທົດລອງ T_1 ມີຄ່ານ້ອຍກວ່າ T_2 ແລະ T_3 . ຖ້າປຽບທຽບກັບຂອງ ເທັງຊິ່ງ (2017) ເຫັນວ່າ: ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ ກຼາມ/ວັນ ສໍາລັບການໃຫ້ອາຫານສໍາເລັດຮູບ 100% ສູງກວ່າຄື: 25.66 ກຼາມ/ວັນ ແຕ່ສໍາລັບການເສີມໜອນແມງວັນ, ໝາກກ້ວຍແມ່ນຕໍ່າຄື: 6.29, 12.08 ແລະ 11.7. ທຽບໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງທ້າວບຸນຄໍ້າ ຫຼື ມະນີ (2017) ເຫັນວ່າ: ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ ກຼາມ/ວັນ ສໍາລັບການເສີມໃບກະຖິນ ແລະ ຊ່າເຫຼົ້າ ໂດຍການໃຫ້ຫົວອາຫານ ແລະ ຮໍາເປັນອາຫານຫຼັກ ໂດຍວິທີການໃຫ້ແບບປະສົມ ແລະ ແຍກໃຫ້ຜົນການທົດລອງເຫັນວ່າ: ການໃຫ້ແບບປະສົມດີກວ່າແບບແຍກ ແລະ ການເສີມແມ່ນການເສີມແຍກຊ່າເຫຼົ້າສູງກວ່າຄື: 53.24 ແລະ 33.57 ກຼາມ/ວັນ , ຖ້າທຽບໃສ່ອົງປະກອບທາງດ້ານເຄມີຂອງອາຫານທີ່ນໍາມາທົດລອງຄື: ຄ່າ DM ແລະ CP ຊ່າເຫຼົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນສູງກວ່າໝູ່ຄື: 89.42% ແລະ 24% ຕາມລຳດັບ.

5. ສະຫຼຸບ

ຈາກການທົດລອງການລ້ຽງເປັດເມື່ອສົມທຽບຈາກ 3 ສິ່ງທົດລອງໃນໄລຍະເວລາການລ້ຽງທັງໝົດ 49 ວັນສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ນໍ້າ ຫນັ ກ ເລີ່ ມ ຕົ້ ນ ຄື : $T_1 = 1.389g$, $T_2 = 1.633g$ ແລະ $T_3 = 1.444 g$, ເຫັນວ່ານໍ້າຫນັກເລີ່ມຕົ້ນແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ ($P > 0.05$)

ນໍ້າຫນັກສຸດທ້າຍຄື: $T_1 = 3.311g$, $T_2 = 3.433g$ ແລະ $T_3 = 3.289g$, ນໍ້າຫນັກສຸດທ້າຍແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ ($P > 0.05$)

ປະສົມທັງ 3 ສູດ ຂອງການທົດລອງນີ້ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ການກິນໄດ້ທີ່ເປັນທາດແຫ້ງ (DM,g/day)

ອັດຕາການກິນໄດ້ສະເລ່ຍ (ກຼາມ/ໂຕ/ວັນ)ຄື: ກິນໄດ້ຫຼາຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ $T_2 = 560.05g$, ຮອງລົງມາແມ່ນ $T_1 = 537.77g$ ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ $T_3 = 494.68g$ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ ($P < 0.05$).

ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕ ADG(ກຼາມ/ໂຕ/ວັນ) ຄື: ສູງກວ່າໝູ່ $T_1 = 37.6g$, ຮອງລົງມາແມ່ນ $T_2 = 35.87g$ ແລະ ໜ້ອຍກວ່າໝູ່ແມ່ນ $T_3 = 35.6g$ ການຈະເລີນເຕີບໂຕແມ່ນ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ ($P > 0.05$).

ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນຊີ້ນ (FCR) ເຊັ່ນ: $T_1 = 4.45$, $T_3 = 4.91$ ແລະ $T_2 = 5.25$ ອັດຕາການແລກປ່ຽນອາຫານມາເປັນຊີ້ນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານສະຖິຕິ ($P < 0.05$)

ຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດເຫັນວ່າແຕ່ລະສິ່ງທົດລອງມີກໍາໄລສູງກວ່າໝູ່ແມ່ນ:

$T_3 = 380,375$ ກີບ, ຮອງລົງມາແມ່ນ $T_2 = 344,375$ ກີບ ແລະ ຕໍ່າກວ່າໝູ່ແມ່ນ $T_1 = 222,375$ ກີບ.

6. ຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ຂໍສະແດງຄໍາຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນມາຍັງຄະນະບໍດີ-ພາກວິຊາ-ອາຈານພາຍໃນພາກວິຊາວິທະຍາສາດການລ້ຽງສັດ ແລະ ຕະຫຼອດຮອດຄູ - ອາຈານທຸກທ່ານຊາ ທີ່ເອົາອໍານວຍສະຖານທີ່ໃນການເຮັດງານຄົ້ນຄ້ວາໃນຄັ້ງໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັບໄປດ້ວຍດີ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

ສຸທິພິງ ສຸກັນທາ ປິດທະແພດ, (2000). ການລ້ຽງເປັດເທດ. ວິກະເສດເສດຖະກິດຄົວເຮືອນ, ບໍລິສັດຕາວັນ ພັບລີຊິງ ຈໍາກັດ, ໜ.119 (ພາສາໄທ)
ປະພັນກອນ ຊາດຊາຍ, (2001). ເອກະສານປະກອບການຮຽນການສອນ ການຜະລິດສັດປີກ, ໜ. 3-4 (ພາສາໄທ)

ອໍລະວັນ ຊິນຣາສີ, (2004). ເທັກໂນໂລຢີການຜະລິດ
ສັດປີກ, ໜ. 1-61 (ພາສາໄທ)

ໂຊດ ມິເກລັດ, (2008). ການຜະລິດສັດ. ສາຂາວິຊາ
ສັດຕະສາດ, ຄະນະກະເສດສາດ, ມະຫາ
ວິທະຍາໄຊຮຽງໃໝ່, ໜ.129 (ພາສາໄທ)

ບຸນຄໍ້າ ຫົງມະນີ (2017) ບົດໂຄງການຈົບຊັ້ນ ຜົນ
ຂອງການໃຊ້ໃບກະຖິນບົດ, ສາເຫຼົ້າຕໍ່
ປະສິດທິພາບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງ
ເປັດເທດ ຄະນະກະເສດສາດ ແລະ
ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມະຫາວິທະຍາ
ໄລສຸພານຸວົງ. ໜ.28

ເທັງຊິ່ງ (2017)ຜົນຂອງການເສີມນໍ້າສະກັດຊີວະ
ພາບຕໍ່ສະມັດຕະພາບຜົນຜະລິດຂອງເປັດເທດ
ຜັນຈີນຄະນະກະເສດສາດ ແລະ
ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມະຫາວິທະຍາ
ໄລສຸພານຸວົງ, ໜ.28